ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΠΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 291.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Χουρμουζιος.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ.

(συνέχεια)

Ὁ μόνος ἐθνικὸς καὶ θρησκευτικὸς διδάσκαλος πρὸς ὃν τείνει πάντοτε εὐήκοον οὖς ὁ ἀμαθὴς μάλιστα λαός, εἶνε ὁ ἐν τῇ ἱερατικῇ του ἐνδυμασίᾳ ἐπιβαλλόμενος ἱεροκήρυξ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀψευδὲς τοῦ Χριστοῦ στόμα ἐξέφερε πρὸς τοὺς μαθητάς του, εἰπόντας αὐτῷ ὅτι «Ἕλληνες ζητοῦσί σε ἰδεῖν», τοὺς ἑξῆς θεμελιώδεις περὶ Ἑλληνισμοῦ λόγους, «νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς ἠδελφώθησαν, πρὸς ὠφελειαν ἐξάγνισιν καὶ ἐκπολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Παρνασὸς, ἀφ' οὗ ἔρρευσαν αἱ πρόδρομοι τοῦ χριστιανισμοῦ πνευματικαὶ ἀλήθειαι καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀφ' οὗ ἔρρευσεν ἡ ἀποκάλυψις τῶν πνευματικῶν ἀληθειῶν ὁ Χριστιανισμὸς, ἡνώθησαν ἐφ' ἑνὶ καὶ μόνῳ σκοπῷ, τοῦ ἀποσπάσαι τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῆς κτηνώδους ὑλικῆς ζωῆς καὶ ἀνυψῶσαι αὐτὴν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ τὴν τῷ προορισμῷ αὐτῆς ἁρμόζουσαν θέσιν. Καὶ ὑπὸ τοιαύτην, τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς εἰπεῖν, ὁρισθεῖσαν καὶ κυρωθεῖσαν σύμβασιν, ἐβάδισεν ἡδελφωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐξεπλούτιζε κατακτῶν τὸν κόσμον ὁ Χριστιανισμὸς διὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, μεταδοθεὶς καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη.

Ἐξηκολούθει λοιπὸν οὕτω τὴν ἱερὰν ἀποστολήν της ἡ θεόπνευστος δυὰς, ἄχρις οὗ βασκανος δαιμων ἐμφυσήσας τὴν ἀποτρόπαιον ψυχρότητα πρὸς τὴν θρησκειαν ἐχώρησε τὴν δυάδα ταύτην εἰς τας δύο της μερίδας, ἀφήσας αὐτὰς νὰ χωρῶσι κατὰ μόνας, οὕτω δὲ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς περιωρίσθη εἰς τα κεκτημενα, καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, καταμερισθεὶς εἰς πολλὰς μερίδας, ἤρξατο διαλυόμενος παρ' ἄλλων φύλων ἐν ἀλλοίᾳ μορφῇ. Ἐκτοτε ἀκριβῶς ἤρξαντο αἱ παντοῖαι διαιρέσεις, αἱ ἐπενεγκοῦσαι τὴν κατάπτωσιν καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο, μὴ κατανοηθὲν ἐγκαίρως, ἢ μὴ καταπολεμηθὲν καὶ ἐπανορθωθὲν, ἐπέφερε τὴν ἐξασθένησιν ἣν διορᾷ τις σήμερον εἰς ἀμφότερα τὰ ἀδελφὰ μέρη, Ἑλληνισμὸν καὶ Χριστιανισμὸν, ὑποχωρούντων τούτων πρὸ τῆς καταπληκτικῶς αὐξούσης δυνάμεως ἄλλων φύλων καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν ἄλλῃ αἱρέσει.

Τὴν παρέκβασιν ταύτην, ἀκατάλληλον ἴσως δι' ἐφημερίδα, ἠναγκάσθημεν νὰ ποιήσωμεν ὅπως ἀποδείξωμεν, ἐὰν ὀρθῶς ἐκρίνομεν, ὅτι ἡ διάδοσις καὶ ἀναζωπύρησις ἐθνικῶν αἰσθημάτων τότε μόνον ἐκτελεῖται λυσιτελῶς, ὅταν ἦνε συνδεδεμένη μετὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς πατρώας θρησκείας.

Ποῖα δὲ ἐθνικὰ ἢ θρησκευτικὰ αἰσθήματα δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρὰ λαῷ, ὡς τῷ ἡμετέρῳ, ἀμαθεῖ καὶ βαρβάρῳ, ὅταν παρ' οὐδενὸς οὐδέποτε ἀκούει τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατήχησιν, ποίας δὲ ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρετὰς δύναταί τις ν' ἀναμένῃ παρὰ λαοῦ ἐγκαταλελειμμένου εἰς τὰς ἰδίας διανοητικὰς δυνάμεις, διψῶντος τὴν ἐθνικὴν διδασκαλίαν καὶ πεινῶντος τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον;

Ὡς δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ὁμολογοῦντες τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐφάνη ἀνέκαθεν ὁ φρουρὸς καὶ φύλαξ τῆς ἐθνικῆς παρακαταθήκης καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, οὕτω δυνάμεθα ἐν τῇ αὐτῇ ἀληθείᾳ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐπαύσατο οὖσα φρουρὸς τῶν ἱερωτάτων τούτων πραγμάτων, ὧν ἄνευ ἐξασθενεῖ καὶ ἀπονεκροῦται πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσα φυλή. Ἡ εὐθύνη δ' αὕτη ἐπεβαρύνει καθ' ἡμᾶς πρωτίστως, εἰ μὴ καὶ μονίμως, τοὺς κατὰ τόπον ἀρχηγοὺς τῆς Ἐκκλησίας.

(ἀκολουθεῖ).

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΕΩΝ.

Θλιβερὸν καὶ σπαραξικάρδιον ἄγγελμα διεβίβασεν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ὁ τηλέγραφος τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μετὰ μεσημβρίαν. Ὁ ἀγαθὸς καὶ μειλίχιος, ὁ σεβάσμιος καὶ εὐπαίδευτος, ὁ ἀληθὴς καὶ ἄμεμπτος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ ὅσιος καὶ ἄκακος ποιμὴν

Ο ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΙΤΙΕΩΝ,

μετὰ βραχείαν νόσον προσβληθεὶς ἐξ ὀξείας πνευμονίας, ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος περὶ τὴν 2 καὶ 30 λ. μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐπ' ἀνεψιᾷ γαμβροῦ του κ. Κωνστ. Π. Διανέλλου, ἔνθα εὑρίσκετο καὶ ἐνοσηλεύετο μεταβὰς ἐκεῖσε ἐκ Λάρνακος ἀπό τινων ἡμερῶν. Τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα ἐβύθησεν εἰς βαθὺ πένθος πάντας τοὺς γνωρίσαντας καὶ ἐκτιμήσαντας τὰς πολλὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου, βαρυαλγῶς δ' ἐδέξατο τὸ νέον τραῦμα τὸ δευτέραν ἤδη φορὰν ἐντὸς τετραετίας ἀπορφανούμενον ἀτυχὲς ποίμνιον, οὗ τὸ πλεῖστον δὲν τὸν ἐγνώρισεν ἔτι.

Ὁ μακαρίτης ἦγε τὸ 63 περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦν δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις συνταγματάρχου κ. Χατζηιωάννου καὶ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ κ. Γεωργίου (πενθεροῦ τοῦ κ. Κ. Π. Διανέλλου). Νεαρὸς ἔτι εἶχε προσληφθῇ ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Μελετίου καὶ, ὑπηρετῶν παρ' αὐτῷ ὡς Ἱεροδιάκονος, ἐφοίτα καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς πόλεως. Κατόπιν μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἀποπερατώσας τὰς σπουδάς του ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, προσεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν Σχολάρχου ἐν Λάρνακι, ἣν πάνυ εὐδοκίμως ἐτήρησεν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην, προσελκύσας τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας ὅλων διὰ τῆς ἐναρέτου πολιτείας του καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς του. Τῷ δὲ 1880 ἔτει, ἐξελέγει ψήφῳ τοῦ λαοῦ καὶ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπίσκοπος τοῦ χηρεύοντος τότε θρόνου Κερυνείας, μετὰ δὲ ἐννέα ἔτη καθ' ἃ ἐποίμανε τὸ εἰς αὐτὸν ἀνατεθὲν ποίμνιον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἐξελέγη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1889 Ἐπίσκοπος τοῦ χηρεύοντος θρόνου Κιτιέων, εἰς ὃν καὶ μετετέθη ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διαδεξαμένου αὐτὸν τοῦ νῦν Πανιερωτάτου Ἁγ. Κερυνείας κ. Κυρίλλου.

Καταλαβὼν τὸν θρόνον Κιτιέων ὁ μακαρίτης, καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἐν οὐχὶ εὐαρέστῳ καταστάσει, ἕνεκα τῶν ὑπερβολικῶν παλαιῶν χρεῶν του, ἐπελάβετο ἀμέσως μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ λίαν ἀξιεπαίνου προθυμίας τὴν διὰ παντοίων τρόπων καὶ μεγάλων οἰκονομικῶν μέσων ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους· πολλάκις δὲ προσεκάλεσε πρὸς τοῦτο εἰς σύσκεψιν καὶ τοὺς πολίτας ἀμφοτέρων τῶν πόλεων (Λεμησσοῦ καὶ Λάρνακος), ἀλλ' ἡ μεγάλη καὶ ἔνθερμος προθυμία του προσέκρουεν εἰς τὴν μεγίστην ἀδράνειαν καὶ ἀναλγησίαν τῶν πολιτῶν, ἣν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ἔβλεπε. «Κοπιάστε, πρὸς Θεοῦ—ἔλεγεν ὁ μακαρίτης—καὶ κανονίσατε ὅπως θέλετε τὰ εἰσοδήματα τοῦ θρόνου, ἀρκεῖ νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους»· ἀλλ' ὡδεῖς ἐδίδου ἀκρόασιν. Ἐγκαταλειφθεὶς οὕτως ὁ μακαρίτης εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ μετὰ ζήλου τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους ἐπιδιώκων, ἠναγκάσθη νὰ περιορισθῇ εἰς τόσον αὐστηρὰς οἰκονομίας, ὥστε πᾶς ξενιζόμενος ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος, ἠσθάνετο ἀμέσως τὴν μεγάλην οἰκονομίαν καὶ παρέβαλλε τὴν Μητρόπολιν ὡς μίαν οἰκογένειαν στερουμένην πάσης εὐμαρείας. «Τί νὰ κάμωμεν;—ἔλεγεν ὁ μακαρίτης—ἔχει χρέη ὁ θρόνος καὶ αὐτὸς μόνον ὁ τρόπος μᾶς ἔμεινε νὰ τὰ ἐξοφλήσωμεν». Καὶ κατεγίνετο ἐν τῇ τοσαύτῃ οἰκονομίᾳ νὰ ἐμβάζῃ τόκους καὶ χρεωλύσια, πλὴν δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ θάνατος νὰ ἴδῃ ἀποπερατούμενον τὸν ἅγιον σκοπόν του εἰς ὃν μετὰ μεγάλου ζήλου ἀλλὰ καὶ ἀγωνίας ἐπεδόθη.

Η ΚΗΔΕΙΑ.

Ἡ κηδεία τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ ἐγένετο τὴν ἐπιοῦσαν Τετάρτην περὶ τὴν 4 καὶ ἡμίσειαν μ. μ. ἀναμενομένου τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, δηλώσαντος ὅτι θὰ ὑπέστρεφεν ἐκ τῆς περιοδείας ὅπως παρευρεθῇ καὶ ἀποδώσῃ τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν τῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἡ νεκρώσιμος ἐψάλη ἐν τῷ

ἱερῷ ναῷ τῆς Φανερωμένης, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς 3 ὥρας καθ' ἣν ἤρξαντο κρουόμενοι πενθίμως ὅλοι οἱ κώδωνες τῆς πόλεως συνέρρευσε μέγα πλῆθος ἐν εἰλικρινεῖ πένθει. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, αἱ εὑρισκόμεναι ἐν Λευκωσίᾳ παρῆσαν ἐν τῇ κηδείᾳ, ἀπόσπασμα δὲ στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἐφύλαττε τὴν τάξιν. Ὁ νεκρὸς μετεκομίσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν 4 ὥραν συνοδεύοντος ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου. Τὴν 4 καὶ ἡμίσειαν κατῆλθεν ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἐπισήμων κληρικῶν, ἔστη δ' ἐν τῷ θρόνῳ καὶ παρ' αὐτῷ ὁ Ἡγούμενος Κύκκου κ. Γεράσιμος εἶτα ὁ Ἀρχιμανδρίτης τοῦ θρόνου κ. Φιλόθεος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Κιτίου κ. Μελέτιος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύκκου κ. Πανάρετος καὶ λοιποί. Ὁ λοιπὸς κλῆρος περιεκύκλωσε τὸν σεπτὸν νεκρὸν, ἐν τῷ μέσῳ κείμενον ἀντικρὺ τοῦ θρόνου, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν ἐνδυμασίαν φέροντα. Ἐφάλη οὕτως ἐν μεγίστῃ συγκινήσει καὶ ἐπισημότητι ἡ νεκρώσιμος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ εὐπαίδευτος Ἡγούμενος τῆς Ι. Μονῆς Κύκκου ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον γλαφυρώτατον, λίαν συγκινήσαντα τὸ πλῆθος (ὃν ὁρᾷ ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω), μεθ' ὃν ὁ κ. Γ. Ν. Κάλδαρης σχολάρχης ἕτερον, (ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ δημοσιευθησόμενον) καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κιτιέων κ. Μελέτιος μικρὰν καὶ συγκινητικὴν προσφώνησιν. Μετὰ ταῦτα κατετέθησαν πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ στέφανοι πολλοὶ μετ' ἐπιγραφῶν καὶ προσφωνήσεων ἐν οἷς ὁ τῆς πόλεως Σκάλας Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Χ. Κουππᾶ, ὁ τοῦ Δημαρχείου Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Ἀρ. Ἰακωβίδου, ὁ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Γ. Νικοπούλου, ὁ ἐκ τῶν κ. κ. Στίνη Χριστοφίδη, Γ. Πιερίδη, Γ. Δ. Πιεριδῆ καὶ Δ. Θεμιστοκλέους διὰ τοῦ κ. Χρ. Μιχαηλίδου, ὁ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λευκωσίας διὰ τοῦ κ. Γ. Καλβάρεως, ὁ τῶν ἀδελφῶν Παντελίδου διὰ τοῦ κ. Θ. Παντελίδου, καὶ ὁ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Λεμησσοῦ, διὰ τοῦ κ. Καλβάρεως.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου καὶ τοῦ τελευταίου ἀσπασμοῦ τῆς δεξιᾶς τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ, ἤρθη τὸ λείψανον καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ κλήρου, τοῦ πλήθους καὶ τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς μετηνέχθη εἰς τὸ χωρίον Παλουριώτισσα, εἰς ὃ εὑρίσκεται ὁ τάφος τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἐτέθη εἰς τὸν τάφον τοῦ μακαρίτου ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Ὡς τελευταῖον, δυστυχῶς, φόρον εὐγνωμοσύνης, καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πολλῶν ἀρετῶν ὑφ' ὧν περιεκοσμεῖτο ὁ ἀοίδιμος, θερμὰ δάκρυα χύνουσα ἡ σύνταξις τῆς «Σάλπιγγος» ἀναφωνεῖ αὐτῷ τὸ «Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀοίδιμε Μητροπολίτα! Αἰωνία σου ἡ μνήμη!».

Λόγος ἐπικήδειος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐψηφισμένου Ἡγουμένου Κύκκου κ. Γερασίμου.

«Καὶ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἁρμαθαίμ.»
(Βασιλ. Α'. 25. 1.)

Οὕτω Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ λοιπὸν εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, οὕτως ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου αὐτοῦ ὁ μέγας τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἱερεὺς Σαμουὴλ, καὶ τοιοῦτον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀπέδωκεν αὐτῷ ὁ λαὸς ὃν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη θεοφιλῶς ἐκυβέρνα, καὶ οὗτινος τὰς προσευχὰς ὡς θυμίαμα διεβίβαζε πρὸς τὸν Θεόν. Οὕτως ἐπίσης ἐν εἰρήνῃ παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου τὸ ἑαυτοῦ πνεῦμα καὶ ὁ Σεβάσμιος τῶν Κιτιέων Ποιμενάρχης ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ὃν τὸ ὀξὺ τοῦ θανάτου δρέπανον ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ μέσου τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆσαν αὐτοὺς κλαίοντας καὶ κοπτομένους διὰ τὴν πρόωρον αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν. Κλαίουσι μὲν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτοῦ καὶ ὀδύρονται οἱ ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ συγκόπτεται καὶ συνθλίβεται μετ' αὐτῶν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ τιμίου καὶ χρηστοῦ αὐτῆς μέλους, ἀνδρὸς σεβασμιωτάτου καὶ κοινοποθήτου καὶ Ἀρχιερέως εὐαγγελικωτάτου καὶ σεμνοπρεπεστάτου. Τὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀείποτε ἀόργητον καὶ ἄλυπον, τὸ τῶν λόγων του γλυκὺ καὶ μειλίχιον, τὸ ταπεινόφρον καὶ εὐθὺ τῆς γνώμης, τὸ ἐν πᾶσι σῶφρον καὶ κόσμιον τῆς συμπεριφορᾶς αὐτοῦ, ταῦτα πάντα, λέγω, συλλήβδην ἀναμιμνησκόμενα, τίνος χριστιανοῦ καρδίαν δὲν ταράττουσι, καὶ τίνος ψυχὴν δὲν συγκινοῦσι; τίνος τὰ δάκρυα δὲν προκαλοῦσιν, ὥστε καὶ μετὰ τοῦ Ἱερεμίου νὰ θρηνήσῃ διὰ τὴν πολυτίμητον στέρησιν, ἥτις προσγίνεται τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προκειμένου σεβαστοῦ αὐτῆς Ποιμενάρχου; «Πῶς ἐγνόφωσε... Κύριος τὴν θυγατέρα Σιὼν σήμερον!» (Θρην. 1,2).

Οἵα ἀληθῶς συμφορὰ πλήττει καὶ αὖθις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ! Τὰ δάκρυα τῶν πιστῶν τῆς τλήμονος ἐπαρχίας τῶν Κιτιέων μόλις ἔπαυσαν ἀφθόνως καταῤῥέοντα διὰ τὸν σκληρὸν καὶ ἄωρον θάνατον τοῦ περικλεοῦς αὐτῶν ἀρχιβύτου Κυπριανοῦ, μόλις εὗρον τὸν ζητούμενον παρήγορον, ὅπως τὰ δάκρυα αὐτῶν ἀπομάξῃ, καὶ ἰδοὺ αἵφνης ἄρχονται νὰ καταῤῥέωσιν ἀφθονώτερα σήμερον, διὰ τὸν ἐπίσης σκληρὸν καὶ ἄωρον θάνατον ἑτέρου ἐνδόξου αὐτῶν Ποιμενάρχου. Τὸ πάθος δὲν ἐπραΰνθη εἰσέτι, δὲν ἐπουλώθησαν εἰσέτι αἱ πληγαὶ, καὶ ἡ ἐκκλησία αὕτη ὑποβάλλεται αὖθις εἰς δοκιμασίας δριμυτέρας διὰ τὴν στέρησιν λειτουργοῦ, ὅστις, ἐν τῷ κατ' ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ἱερῷ ζήλῳ ὑπὲρ τῆς πατρῴας εὐσεβείας, ἀνεδείχθη στερρὸς τῆς πίστεως πρόμαχος, ὁδηγὸς τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἀσφαλὴς καὶ πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ αὐτὸ τοῦτο «ὑπηρέτης Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ» κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Ἡ ἀπώλεια εἶνε ἀληθῶς ἀνυπολόγιστος καὶ ἀνερμήνευτος ἡ συμφορά! Ἔδυσεν ὁ ἀστὴρ ὁ μέχρι χθὲς φωτίζων τὰ λογικὰ τῆς ἐκκλησίας πρόβατα, ἐσίγησεν ἡ γλῶσσα ἡ μυριάκις κινηθεῖσα ἢ πρὸς διδασκαλίαν ἢ πρὸς δοξολογίαν τοῦ Πλάστου καὶ δέησιν ἢ πρὸς ὁδηγίαν τῶν ποιμνίων, ἅτινα ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Βλέπω τὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν Κιτιέων στυγνὰ καὶ κατηφῆ, ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ τοιούτου καὶ τηλικούτου αὐτῶν Ποιμενάρχου, καὶ ἀποδίδω αὐτῆς πληρέστατα δίκαιον· διότι ἂν ἐγὼ, ἅπαξ μόνον, κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐκ τῆς ἀλλοδοπῆς ἐπάνοδόν μου, λαβὼν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω καὶ ἀσπασθῶ αὐτόν καὶ τὸ γλυκὺ καὶ μειλίχιον τῶν λόγων αὐτοῦ νὰ ἀκούσω, ἀπεχώρησα τοσοῦτον καταγοητευμένος, ὥστε ἤδη ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ μόλις φέρω τὸν ὄγκον τῆς λύπης, ὁπόσην ἆρά γε λύπην πρέπει νὰ αἰσθάνησθε ὑμεῖς, ἀγαπητοὶ, οἱ πολλάκις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀντλήσαντες τὰ ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς συνετῆς αὐτοῦ ποιμαντορίας ἀπολαβόντες; Δίκαιον ἔχετε νὰ καταχέητε κρουνοὺς δακρύων ἐπὶ τῷ ἀπελθόντι τοιούτῳ Πνευματικῷ ὑμῶν Πατρὶ καὶ νὰ ἀπολοφύρησθε διὰ τὴν ὀρφανίαν ὑμῶν,

Ἡ ἡμετέρα Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Κύκκου τῷ ἀποστολικῷ δόγματι ἐπομένη, «εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη». (Α'. Κορ. 12; 26) συμμερίζεται δὲ ἐμοῦ καὶ τῶν περὶ ἐμὲ σεβασμίων ἀδελφῶν μου, τὴν λύπην, ἣν αἰσθάνεται ἡ ἐκκλησία ἡμῶν· παρεχομένη δὲ ὑμῖν τὸ τῆς παρηγορίας βάλσαμον, εὔχεται εἰς τὸν μέγαν τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιποίμενα ἵνα ἀναδείξῃ τὸν ἄξιον νὰ ποιμάνῃ ὑμᾶς μετ' ἐπιστήμης καὶ ὁδηγήσῃ τὸ λογικὸν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ποίμνιον εἰς νομὰς σωτηρίους.

Τέλος δὲ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν τελευτώντων ἔῤῥιπτον κλάδους φοινίκων σύμβολα τῆς κατὰ τοῦ θανάτου νίκης τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, καὶ τῆς ἀναζωοποιήσεως καὶ αὐθαρσίας αὐτῶν, οὕτω κἀγὼ φέρων ἐναποτίθημι ἐπὶ τοῦ σεβασμίου τούτου νεκροῦ τὴν μικρὰν ταύτην προσφώνησιν ὡς κλάδον φοίνικος.

Τοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσαντος ἀοιδήμου ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ τοῦ περικλεοῦς τῶν Κιτιέων ποιμενάρχου, αἰωνία ἡ μνήμη! αἰωνία ἡ μνήμη! αἰωνία ἡ μνήμη!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οὐχὶ εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Αὐτ. Ὀθ. Τραπέζης ἀπόλυσις τοῦ Κου Σωκρ. Φραγκούδη, ὅστις ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐδῶ Πρακτορίας, ἤτοι ἀπὸ δώδεκα σχεδὸν ἐτῶν, ὑπηρέτει ἐν αὐτῇ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὡς ταμίας μὲν, ἀλλὰ συνάμα ἐκπληρῶν καθ' ἃ γνωρίζομεν καὶ ἄλλα καθήκοντα, ἀπαιτοῦντα εἰδικὴν ὑπάλληλον ἔχοντα πεῖραν προσώπων καὶ πραγμάτων, δυνάμενον καὶ τὴν Τράπεζαν πραγματικῶς νὰ ὠφελῇ καὶ τοὺς πελάτας αὐτῆς νὰ εὐχαριστῇ καὶ εὐκολύνῃ.

Ἠκούσαμεν πλείστους ἀνομολογοῦντας τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρὸς τιμὴν τοῦ Κου Φραγκούδη, ὅστις ἀπολυόμενος ἔτυχε τοὐλάχιστον τῆς εἰδικῆς ἱκανοποιήσεως νὰ λάβῃ παρὰ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἀνωτέρων τῆς Τραπέζης ὑπαλλήλων εὐχαριστηρίους ἐπιστολὰς, μαρτυρούσας τὰς μακρὰς καὶ πιστὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

*
* *

Τρεῖς καὶ πάλιν πυροβολισμοὺς, κατ' ἀνθρώπων ἐννοεῖται, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐννοεῖται, ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην· ἕνα εἰς τὸ χωρίον Καντοῦ κατ' ὀθωμανοῦ, τοῦ ὁποίου κατέστρεψαν τὰ ἀριστερὰ ἄκρα· ἄλλον εἰς τὸ χωρίον Ποταμιοῦ κατὰ χριστιανοῦ, ὃν ἀπετελείωσαν, καὶ ἄλλον εἰς τὸ χωρίον Πισσούριον κατὰ χριστιανοῦ ἐπίσης, ὃν ἔβλαψαν ὀλίγον. Ὡς βλέπετε πᾶσα ἄλλη Ἐπαρχία ἐσίγησε πρὸ τῆς κυνηγετικῆς ἱκανότητος τῆς Ἐπαρχίας μας. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λίαν περίεργον καὶ ἄξιον θαυμασμοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ μὴ παρέρχηται ἑβδομὰς καθ' ἣν νὰ μὴ ἔχωμεν ν' ἀναγράψωμεν πυροβολισμοὺς καὶ φόνους.

*
* *

Καθ' ἃ μανθάνομεν, ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον νομοσχέδιον περὶ ἐξορίας τῶν καταδικαζομένων διὰ κακουργήματα ἢ ἐγγλήματα, τιμωρούμενα διὰ φυλακίσεως ἄνω τῶν 5 ἐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο πιστεύομεν ὅτι δύναται νὰ κατευνάσῃ εἰς μεγάλον βαθμὸν τὰς πρὸς τὸ κακουργεῖν ὀρέξεις πολλῶν, διότι τὴν φυλακὴν, ἐν ᾗ καλῶς διαιτῶνται, καὶ, ἀπαλλαττόμενοι πάσης φροντίδος καλῶς κοιμῶνται, καὶ πρὸς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν αἱ δυνάμεις των ἐργάζονται ἐπί τινας ὥρας τῆς ἡμέρας, τούτου δ' ἕνεκεν εἰσέρχονται ἰσχνοὶ καὶ ἐξέρχονται εὐτραφεῖς καὶ ζωηροί, ὡς παρατηρεῖται καθ' ἑκάστην, τὴν τοιαύτην λέγομεν φυλακὴν πολλοὶ τὴν περιφρονοῦσι, πολλοὶ δὲ τὴν ἔχουσι περιζήτητον, γνωρίζουσι δὲ καλῶς τὰ μέσα διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωσιν.

*
* *

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὁ προϊστάμενος τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, διατρανῶν τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά του, προτίθεται νὰ ἱδρύσῃ σχολεῖον ἐν τῷ μόλις ἐκ 10—12 οἰκογενειῶν κατοικουμένῳ χωρίῳ Ἁγίῳ Τύχωνι καὶ νὰ προσκαλέσῃ ὁ ἴδιος διδάσκαλον, ἔστειλε δὲ, καὶ κώδωνα διὰ τὸ σχολεῖον. Ἀπὸ πότε ἀνέλαβε τὴν εὐγενῆ ταύτην φροντίδα ὁ πάτερ οὗτος νὰ φροντίζῃ διδασκάλους δι' ὀρθόδοξα χωρία εἶνε ἄγνωστον. Ἠδύνατο ὅμως ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἱερεὺς, ὁ κηδόμενος τοσοῦτον τῶν ὀλιγαρίθμων τού-

των χωρικῶν, νὰ μετρήσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ποσὸν, ὅπερ ἡ φιλάνθρωπος καρδία του τῷ ὑπηγόρευσε καὶ νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν καὶ πρόσληψιν διδασκάλου. Τὸ τοιοῦτο, πιστεύομεν, οὐδόλως θὰ ἐμείου τὴν ἀξίαν τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων του.

*
* *

Τῇ χθὲς Κυριακῇ (2 Σεπτ.) ἐγένετο, καθ' ἃς εἴχομεν πληροφορίας ἡ προχείρισις τοῦ πανοσιολ. κ. Γερασίμου εἰς Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μ. Κύκκου ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οὕτως εἰσῆλθεν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς χορείᾳ τοῦ εὐπαιδεύτου καὶ ἐπισήμου Κλήρου εἷς ἐτι εὐπαίδευτος καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένος κληρικὸς, παρὰ τοῦ ὁποίου, τῇ συνεργασίᾳ τῶν συναδέλφων του πολλὰ τὰ καλὰ ἐλπίζει καὶ ἡ Μονὴ ἰδίᾳ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐν γένει.

*
* *

Χθὲς ἐψάλη ἐνταῦθα ἐν τῷ ναῷ Ἁγίας Νάπας μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερέως Χρυσάνθου, προϊσταμένου τοῦ κλήρου τοῦ πανοσιολ. Ἐξάρχου τοῦ θρόνου κ. Θεοφυλάκτου καθ' ὃ ὁ κ. Σπ. Ἀραούζος ὡμίλησεν ὀλίγα καὶ συγκινητικὰ, ἐξυμνήσας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀποβιώσαντος ἀρχιερέως.

*
* *

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἰμφλουέντζα διετέλει κεκρυμμένη ἐν τῇ νήσῳ, διότι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἤρξατο δίδουσα ἀσθενῆ τινα σημεῖα τῆς παρουσίας της. Ἀλοίμονον δι' ἡμᾶς ἂν ἐννοῇ νὰ περάσῃ μαζῆ μας καὶ δεύτερον χειμῶνα καὶ ἐὰν μάλιστα τὴν εὐνοήσῃ ὁ δεύτερος οὗτος ἐπὶ θύραις χειμών. Ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ μεγαλη προφύλαξις.

*
* *

Ἐκ τινος ἐφημερίδος ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς περὶ ἄρτου. Ὁ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον ἄρτος εἶνε πάντοτε ὁ πρὸ μιᾶς ἡμέρας κατασκευασθείς, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἄρτοι οἱ πωλούμενοι εἰς τὰς πόλεις, δὲν τρώγονται τὴν ἐπιοῦσαν, διότι ὀξυνίζουν, καὶ οἱ τοιοῦτοι ἄρτοι εἶνε ἐπιβλαβέστατοι εἰς πάντας καὶ κυριως εἰς τὰ παιδία. Προσοχὴν εἰς τοὺς ἄρτους μεγαλειτέραν, ἢ εἰς ἄλλα τρόφιμα, διότι ὁ ἄρτος εἶνε ἡ βάσις τῆς τροφῆς. Ἐκλέγετε πάντοτε, ἔστω καὶ διὰ μεγαλειτέρας δαπάνης τοὺς ἄρτους ἐκείνους οἵτινες δὲν ὀξυνίζουσι τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἂς βάλωσιν αὐτὰ ὑπ' ὄψιν των οἱ πάντοτε ξυνισμένοι ψωμάδες μας.

*
* *

Ἄμαξα καινουργὴς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ χάνι τοῦ Σύννου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηαίνου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἱονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Ἀξιώτιμε κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἡ Σεβ. Κυβέρνησις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου διεκήρυξε τὴν σύστασιν ἀστυνομικῶν σταθμῶν ἐν πολλοῖς τῆς νήσου χωρίοις καὶ ὅμως μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι οὐδὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέχρι σήμερον διενήργησεν. Ἀγνοοῦμεν τὴν ἔννοιαν τῆς βραδύτητος αὐτῆς, ἐξ ἧς κατηντήσαμεν εἰς ἐλεεινὸν ἀνομίας σημεῖον.

Τὸ μᾶλλον ἥσυχον διαμέρισμα ἦτο ἴσως τὸ τῆς Λεύκας, καὶ ὅμως σήμερον τὰ κακουργήματα ὑπερέβησαν ἐνταῦθα πᾶν ὅριον. Αἱ ζωοκλοπαὶ, αἵτινες πρότερον ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστοι, σήμερον ἐγένοντο λίαν συνήθεις· αἱ ἐκκοπαὶ, ἐκριζώσεις καὶ ἀποξέσεις δένδρων εἶναι τὰ νεώτερα τῆς ἡμέρας· ἐμπρησμοὶ οἰκιῶν καὶ καταστροφαὶ βαμβακίων καὶ ἀμπέλων διαπράττονται μετὰ μεγάλης μανίας. Ἀράγε ἡ Σεβ. Κυβέρνησις δὲν λαμβάνει εἴδησιν τῶν ἀτοπημάτων τούτων, ἢ γνωρίζουσα πάντα ἐγκαταλείπει ἐπίτηδες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνηλεῆ τῶν κακοποιῶν μάστιγα; Ἀλλ' εἴτε τὸ ἓν εἴτε τὸ ἄλλο συμβαίνει, τὰ μέγιστα, νομίζομεν, ὑποβιβάζει τὴν ἀξίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνάγκη πλέον νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ περιλάλητα ἀστυνομικά της ὄργανα.

Ἡ πλεόνασις βέβαια τοῦ ἐγκλήματος εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς αὐξήσεως τῶν κακοποιῶν, οἵτινες πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως φαίνονται τίμιοι πολῖται, ἐπειδὴ ἐλλείπουσι δύω μαρτύρων ἔνορκοι καταθέσεις καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν διαφοροτρόπως συμβαινόντων ἐγκλημάτων.

Ἐκ τοῦ διαμερίσματος Λεύκας.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 56 ἀριθμοῦ.

Ψυχολογικαὶ Μελέται ὑπὸ Ι. Σκαλτσούνη ΙΔ'. Ἐπίλογος. —Φόβος καὶ ἀφοβία, ποίημα, καὶ Ἀναπλαστικαὶ μελέται, Β'. ὑπὸ Κ. Διαλεισμᾶ.—Πῶς ἐργάζονται οἱ Ἰησουῆται ἐν Συρίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ.—Ἡ δοξολογία. Ἠθικὰ παραγγέλματα, ὑπὸ Θ. Κόντη.—Θρησκευτικὴ κίνησις.-Δελτίον βιβλιοθήκης.

«LA NAZIONE ITALIANA»
ANNO 1 Num. 23.
SOMMARIO

Testo: Trento Il Castello del Ruon Consiglio.—Le scuole italiane di Salonicco, Dott. R. B.—L' Italia fuori dei suoi confini politici, Arturo Galanti.—Dalla Sardegna, I. Piras Pilo.—Il movimento nazionale a Malta. —Monumento a Cristoforo Colombo in New-York.—Alpinisti Trentini, et.—Cronaca della Società «Dante Allighieri».—La settimana nel Regno.—Notizie.—Colonie.

Illustrazioni: Trento. Il Casello del Buon Consiglio.—Dr. Eurico Zammit, promotore dei comizi maltesi per l'italianità.— Monumento a Cristoforo Colombo in New-York. —Gli arrestati di Fondo salutati al passaggio dagli Alpinisti Trentini.—I. Rifugi degli Alpinisti Trentini.—Nepomuceno Bolognini.—Gruppo di Alpinisti.—Tipo di contadina delle valli.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

—

Τα τελευταῖα φύλλα οὐδὲν νεώτερον κομίζουσιν ἡμῖν, εἰμὴ τὴν εὐχάριστον εἴδησιν ὅτι ὁ Τσάρος, ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ξένου του, τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐνετείλατο εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει ἐπιτετραμμένον νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Πύλης «ἐν ὀνόματι τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ» τὴν εἰς ἀκέραιον τήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἠθετήθησαν διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Βερατίων. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις αὕτη, ἡ Πύλη, ἥτις εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν λοιπῶν μικρῶν ὀρθοδόξων κρατῶν, θὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σύνηθες τέχνασμα, ὁσάκις τὰ φέρει σκοῦρα νὰ ἀλλάσσῃ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ νὰ ἐκδίδῃ νέους Ἰραδέδες. Ἀπορίας ἄξιον ὁμως εἶνε πῶς δὲν προέβη ἡ Ρωσσία εἰς παρόμοιον διάβημα πρὶν ἢ ἐκδοθῶσι τὰ βερατια, τοῦτο δὲ δίδει ὑπονοίας ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐνεργεῖ ἐν εἰλικρινείᾳ, διότι δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἔκδοσις τῶν βερατίων εἶνε πλέον τετελεσμένον γεγονὸς καὶ ὅτι ἡ ἀνάκλησίς των εἶνε δύσκολος. Ἂς ἴδωμεν τέλος πάντων τί θὰ πράξῃ ἤδη ἡ Πύλη. Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἡ ἐπικειμένη πτῶσις τοῦ Βεζύρου Κιαμὴλ πασᾶ, φίλου ὄντος τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἀφορμὴν ἔχει τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ Σαλισβουρῆ εἰς τὴν τελευταίαν περὶ Αἰγύπτου διακοίνωσιν τῆς Πύλης. Ὡς γνωσὸν κατ' ἔτος ἡ Πύλη πέμπει μίαν διακοίνωσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐρωτᾷ πότε θὰ γίνῃ ἡ ἐκκένωσις τῆς Αἰγύπτου, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δίδει πάντοτε τὴν αὐτὴν στερεότυπον ἀπάντησιν ὅτι τοῦτο θὰ γίνῃ τότε μόνον, ὅταν ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ καταστῇ περιττὴ ἡ παρουσία τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πάλιν ἐσχάτως, ἡ δὲ Πύλη δυσαρεσκηθεῖσα ἐκ τῆς ἀπαντήσεως, θέλει ἤδη νὰ πράξῃ τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ δείξῃ, δηλαδὴ ὅτι θ' ἀλλάξῃ πολιτικὴν, ρίπτουσα τὸν φίλον τῆς σημερινῆς πολιτικῆς, τῆς ἐχούσης βάσιν τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ ἀναγορεύουσα ὑπουργὸν τὸν ρωσσόφιλον Σαὶτ πασᾶν. Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάσασις εἶνε οἰκτρὰ, φαίνεται δ' ὅτι ἐπίκειται Ρωσσικὴ κατοχή. Ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς Πύλης ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ μεταρριθμίσεις, ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ,Ἐν Ἀλβανίᾳ οἱ χριστιανοὶ ὑποφέρουσι πολλὰ παρὰ τῶν ὀθωμανῶν συγκατοίκων των. Ἐνῷ ἡ ὁπλοφορία εἶνε ἀπηγορευμένη γενικῶς δι' ὅλους, εἰς τοὺς τούρκους ἐπιτρέπει ὁ διοικητὴς νὰ ἦνε φορτωμένοι ὅπλα, οἵτινες εἰσέρχονται εἰς καταςήματα χριστιανῶν, ἁρπάζουν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅταν τοῖς ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ δείκνύουν τὰ ὅπλα. Ἐν Κρήτῃ ἡ κατάσασις εἶνε ἡ αὐτή. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Πύλη ἀνακαλεῖ ἐκ Κρήτης 14 τάγματα ἐφέδρων στρατιωτῶν, μένει δ' ἐκεῖ στρατὸς ἐκ δέκα περίπου χιλιάδων. Λέγεται ὅτι ἡ Πύλη προτίθεται νὰ χορηγήσῃ ἀμνηςίαν καὶ εἰς τοὺς 16 ὁπλαρχηγοὺς καὶ ἄλλους ἐπιφανεῖς Κρῆτας, τοὺς καταδικασθέντας ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου καὶ διαμέναντας ἐν Ἀθήναις. Ὑπὸ τῶν Ρωσσικῶν φύλλων ἀπαριθμοῦνται τὰ σχέδια ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Γουλιέλμος ἐν Ρωσσίᾳ. Κατὰ τοὺς μὲν ἐπρόκειτο νὰ προτείνῃ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμόν· κατὰ τοὺς δὲ ὅτι θὰ ἐπεδίωκε τὴν συμφιλίωσιν Ρωσσίας καὶ Αὐςρίας προτείνων τὴν διανομὴν μεταξὺ αὐτῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου· κατ' ἄλλους δὲ ὅτι θὰ ἐπεδίωκε τὴν σύγκλησιν εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου πρὸς λύσιν ὅλων τῶν ταραττόντων τὴν εἰρήνην ζητημάτων. Ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ τί ἐζήτησε καὶ τί κατώρθωσε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατὰ τὰς ἐκ Βιέννης πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», τὸ ἀρμενικὸν ζήτημα λαμβάνει σοβαρὰς διαστάσεις. Ρῶσσοι πράκτορες προετοιμάζουν ἐξέγερσιν συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ Ρωσσία θέλει καταλάβει τὴν Ἐρζερούμ.

Ὁ ἴδιος ἀνταποκριτὴς βεβαιοῖ ὅτι ὁ νέος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐδέχθη τὸ χαρτοφυλάκιον μετά τινων συμφωνιῶν αἵτινες ἐγένοντο ἀποδεκταὶ, εἰς αὐξήσεις δηλονότι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ εἰς 50,000 ἐν εἰρήνῃ καὶ 100,000 ἐν πολέμῳ· τὴν παραδοχὴν τοῦ γερμανικοῦ συστήματος τῆς κινητοποιήσεως, καὶ τὴν κατασκευὴν ὀχυρωμάτων διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν νήσων.

—*Κατὰ τὰς ἐκ Μαδρίτης εἰδήσεις ἡ χολέρα ἐξακολουθεῖ ποιοῦσαν θραῦσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀλικάντη, Βαταγιὸζ, Ἀραγωνίαν, Τολέδο καὶ Βαλεντίαν.*

Κων)πολις, 5.— Τρομερὰ πυρκαϊὰ διαρκέσασα 24 ὥρας, κατέστρεψε τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ὑπῆρχεν ἔλλειψις ὕδατος. Ὅλη ἡ Εὐρωπαϊκὴ συνοικία κατεστράφη. 12,000 ἄτομα μένουν ἄστεγα.

— Διαψεύδεται ὅτι ὁ Μοῦσα Βέης συνελήφθη, ἀλλὰ πιστεύεται, ὅτι ἀνεχώρησε δι' ἑλληνικοῦ πλοίου εἰς Βατούμ.

Πράγα, 5.—Αἱ βροχαὶ ἔπαυσαν καὶ ὁ Μολδάβας χαμηλώνει. Ἡ ἔνδεια εἶνε μεγίστη. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἔστειλε 10,000 φλορίνια.

Βιέννη, 26.—Ἡ πόλις Τοκάϋ, περίφημον κέντρον οἰνοπαραγωγῆς, κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς. Ἑπτακισχίλιοι ἄνθρωποι εἶνε ἄστεγοι καὶ ἄνευ τροφῆς.

Μομπάσσα, 26.—Ἐδόθη ἡ πρώτη πυναριὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις μέλλει νὰ ἑνώσῃ τὴν ἀκτὴν μετὰ τῆς Βικτωρίας Νυάντζας.

Λονδῖνον, 26.—Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμουνίας ἀφίκετο εἰς Λονδῖνον.

Πετρούπολις, 27.—Κατὰ τὰς ἐκ Μούσχ εἰδήσεις οἱ Κοῦρδοι ποιοῦσι πᾶσαν νύκτα ἐπιδρομὰς καὶ διαπράττουσι φοβερὰς ὠμότητας ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων τῆς περιχώρου.

Λισσαβὼν, 27.—Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσβάλλουσι σφοδρῶς τὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συνθήκην.

Σύδνεϋ, 27.—Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν Νιουκάστελ τῆς Νέας Μεσημβρινῆς Οὐαλλίας, ὅπου οἱ ἐργάται τῶν μεταλλείων ἐκήρυξαν ἀπεργίαν. Ἐπέμφθησαν αὐτόσε στρατεύματα. Ἡ ἀστυνομία ἐνισχύθη.

Μελβούρνη, 27.—Πάντες οἱ θερμασταὶ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀεριόφωτος ἐκήρυξαν ἀπεργίαν. Ἡ ἀστυνομία ἐνισχύθη.

Παρίσιοι, 28.—Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς αὐστρίας ἀπῆλθεν ἐκ Παρισίων.

—Ἡ χολέρα αὐξάνει ἐν τῇ μεσημβρινοανατολικῇ Ἱσπανίᾳ.

Παρίσιοι, 29.—Ὁ κ. Νελιδὼφ ἐπανέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ρώμη, 29.—Ὁ κ. Κρίσπης ἀπῆλθεν εἰς Νεάπολιν ὅπου θὰ διαμείνῃ ἕως τῆς 18ης Σεπτεμβρίου.

Μελβούρνη, 29.—Ὡς προφυλακτικὸν μέτρον μετετέθη ἐνταῦθα ἐν ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ. Ἡ πόλις εἶνε σχεδὸν ἐν σκότει. Ἡ ὑπηρεσία τῆς μεταφορᾶς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων γίνεται ἄνευ διακοπῆς.

Πετρούπολις, 29.—Ὁ Τσάρεβιτς θ' ἀπέλθῃ τῇ 13 Ὀκτωβρίου ἐπὶ φρεγάτας. Θὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν ὁ ἀδελφός του Γεώργιος.

Τεργέστη, 29.—Τέσσαρες βόμβαι ἐξερράγησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Νεανίας πειρώμενος νὰ σβέσῃ τὴν θριαλλίδα μιᾶς βόμβας ἐφονεύθη. Τὸ κακούργημα ἀποδίδεται εἰς τὰς ἰταλικὰς ἑταιρίας τῆς Ἀλυτρώτου Ἰταλίας.

Βερολῖνον, 30.—Ἕνεκα συγκρούσεως γενομένης προσφάτως μεταξὺ τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας κατόπιν πολυπληθοῦς συναθροίσεως τῶν πρώτων, μετετέθη ἐνταῦθα μία ταξιαρχία πεζικῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ σώματος τῶν φρουρῶν, ὅπερ ἀπῆλθεν εἰς τὰ γυμνάσια.

Πετρούπολις, 30.—Αὐτοκρατορικὸν Οὐκάζιον ἀνυψοῖ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ τελωνείου κατὰ 20 ο)ο ὅπως συμφωνήσῃ αὐτὰ πρὸς τὴν παροῦσαν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος.

Κ)πολις, 30.—Ὁ Μοῦσσα Βέης ἐδραπέτευσεν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐξορίαν. Εἶναι φόβος μὴ ἀπέλθῃ ὅπως ἐξερεθίσῃ Κούρδους εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν. Ὁ Σουλτάνος εἶναι παρωργισμένος διὰ τὴν ἀπόδρασιν ταύτην.

Μελβούρνη, 31,—Τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἄπεργοι διεδήλωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἀλλ' ἡ τάξις δὲν διεταράχθη. Ὁ ἐρεθισμὸς ἐλαττοῦται, ἀλλ' αἱ συναλλαγαὶ εἶνε ἐν πλήρει γαλήνῃ.

Παρίσιοι, 31.— Στόλος γαλλικὸς ἔλαβε διαταγὴν νὰ πλεύσῃ εἰς Σπέτσιαν ὅπως χαιρετίσῃ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον ἐπὶ τῇ καθελκύσει ἑνὸς ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ προέκυψαν δυσχέρειαι περὶ τῶν διατυπώσεων ἐτροποποιήθησαν αἱ διαταγαὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸν στόλον. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς Σπέτσιαν. Φόβος εἶναι μὴ τὸ περιστατικὸν τοῦτο ψυχράνῃ πλειότερον τὰς σχέσεις.

Κων)πολις, 31.—Ἐπειδὴ ὁ Σουλτάνος ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ μεταρυθμίσεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του.

Ρώμη, 1.—Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς Σπέτσιαν.

—Ὁ πρώην βασιλεὺς Μιλάνος κατέπεισε τοὺς Σέρβους ἀντιβασιλεῖς νὰ αὐξήσουν τὴν ἐτήσιον ἐπιχορήγησίν του ἀπὸ 360,000 εἰς 450,000 φράγκα ὑποσχεθεὶς νὰ παύσῃ τὴν κατὰ τῆς νῦν κυβερνήσεως καταφοράν. Οἱ ἀντιβασιλεῖς ἐγγυῶνται ὅτι ἡ Σκουψίνα θέλει ἐγκρίνει τὴν πρότασιν.

Βεβαιοῦται δὲ ὅτι ὁ πρώην βασιλεὺς σκέπτεται νὰ συζευχθῇ τὴν χήραν τοῦ ἀποθανόντος Γκουαταμαλίου στρατηγοῦ Μπάριος, ἥτις εἶνε κάτοχος 50,000,000 φράγκων.

Λύσις τοῦ 55ου αἰνίγματος Χρόνος—ὄνος-νόος.

Λυτῆρες οἱ κ. Ν. Κάρταλις καὶ Χρ. Ἀποστολίδης (διδ. Ἀσγάτας).

Λύσις τοῦ 13ου λογογρίφου. Ὑπομονὴ ἄριστον φάρμακον τοῖς ὑπομένουσι.

Λυτῆρες οἱ κ. Χρ. Ἀποστολίδης καὶ Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου.

—o:-ꝏ-:o—

ΑΙΝΙΓΜΑ 56ον

Ὁ οἰκοδέμος μὲ καλεῖ,
Ὁ ναυπηγὸς μὲ θέλει,
Ὁ ξυλουργὸς μὲ ἀπειλεῖ
Ὁ τέλτων δὲ ἐν τέλει.
Ἀντὶ τοῦ πρώτου γράμματος
Ἂν ἕτερόν τι βάλῃς
Εἰς δρόσον, ὦ τοῦ θαύματος,
Ἐμὲ θὰ μεταβάλῃς.

[Ἐκ Βουνίου. Ν. Θ.]

Λογογρίφος 14ος.

Μ' αἶγα κακ' ὄντ' ὁμοῖ δὲ ἵνα σ' θὰ ἢ φέρε ἴν' κακ' ὤν.

(Ἐκ Λευκωσίας. Δημοσθ. Χ. Σεβέρης).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἀ. ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρας ποιότ. » »	210—215
» ξυνισμένα » »	170—190
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	76
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ. .	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν . . . . . » . .	20—22
κριθὴ . . . . . » . .	10—12
Ὄροβος . . . . . » .	13—15
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . » .	93—95

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασμιρίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργοσασίων ὅθεν τὰ λαμβάνῃ, ἑτοίμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἔτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, σνιδόνια ἕτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἷον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἱδρύσας ἐν Βαρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαςίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν ςαφυλίων καὶ οὐχὶ σπίρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαςίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ ςαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπίρτα Εὐρωπαϊκά, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅςις ἐβραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταςήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἕτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοϋφάντου ςόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, συγαρόχαρτα ἀρίςης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάςημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριςημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.